

PROP DE VOSALTRES

La Quaresma, camí de reflexió

Estimats diocesans:

La reflexió que us donava a conèixer el passat 11 de febrer combinava l'inici del temps de Quaresma amb la jornada dels malalts. El motiu era clar: l'inici de la Quaresma coincidia amb el Dimecres de Cendra (14 de febrer) i la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes del mateix diumenge dia 11, amb la referència als malalts, que tanta devoció professen a aquesta advocació.

Reprenç avui el mateix tema, a la meitat del camí de la preparació personal i comunitària de la Pasqua del Senyor. Ja han passat vint dies d'aquest temps quaresmal i els cristians valorem moltíssim la vivència personal d'aquest període de Quaresma tan significatiu, tan auster, que contrasta amb la bullicia exterior del carnestoltes.

Tinc una altre motiu per reprendre el tema: informar i comentar el missatge del Papa per a la Quaresma d'enguany que es va fer públic el passat dia 1 de febrer, quan ja era a la impremta el meu comentari

anterior. Em sembla oportú que tots nosaltres coneguem el sentir del Sant Pare que orienta i acompanya la comunitat universal en els diversos moments de l'any. És important que ens considerem part de l'Església a la qual es dirigeix la paraula del papa Francesc i que arriba al cor de tots els creients de les diverses parts del món. Per als qui no l'hàgiu llegit, us n'ofereixo unes breus referències i us convido a la seva lectura.

El títol del missatge d'aquest 2024 és **«A través del desert, Déu ens guia a la llibertat»**. Comença amb la citació del llibre de l'Èxode: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que et vaig fer sortir d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud». Ens recorda les paraules alliberadores que regala al poble en el seu camí pel desert malgrat les seves rebel·lies i murmuracions: són els Manaments del Sinaí, que marcaran la trajectòria d'un grup humà que accepta la guia de Déu i en procura la seva cohesió. Més endavant, fa una referència al profeta Osees, que parla de la realitat del desert com a temps de gràcia. Déu educa el seu po-

ble des del desert/austeritat perquè abandoni les seves esclavituts.

«L'èxode de l'esclavitud a la llibertat no és un camí abstracte», diu; i aconsella buscar els aspectes concrets de la vida ordinària, començant per veure la realitat i reconèixer tot allò que oprimeix els germans. Salta de l'època bíblica a la nostra perquè ens sentim interpel·lats per la gran quantitat de dificultats que viu el nostre món. Cita, per exemple, el seu viatge a Lampedusa per assenyalar la globalització de la indiferència davant del dolor humà. També ens commouen molts altres fets de l'actualitat i ens demanen un cor que sàpiga combinar els alts nivells de desenvolupament científic i cultural i la foscor de les desigualtats i conflictes.

Encara que el poble d'Israel no li demana l'alliberament, Déu pren la iniciativa per caminar al capdavant i que ningú trepitgi la dignitat de l'altre ni es neguin els vincles autèntics de fraternitat. Ell no es cansa de nosaltres i ens demana la conversió i la llibertat total. Això implica lluita, treball intens —tant personal com comunitari— i evitar les temptacions múltiples, els ídols que s'interposen en el nostre recorregut i ens desvien de l'objectiu final, que és el somni de Déu, la terra promesa cap a la qual marxem quan sortim de l'esclavitud.

El missatge acaba amb una referència a la forma sinodal de l'Església que en aquests últims anys estem redescobrint i conreant. És temps de decisions comunitàries en què tots els cristians se sentin responsables cap a l'interior de la comunitat eclesial i cap al servei de tota la societat. És molt fàcil trobar el text íntegre, ja que el teniu al web del bisbat, al de la Conferència Episcopal, al de la Santa Seu i en moltes revistes religioses que arriben a les vostres mans.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunió de la CET i del Consell Presbiteral

Es bisbes de les diòcesis de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) es van reunir els passats 12 i 13 de febrer a Tiana, en la primera trobada d'aquest format de l'any 2024. Entre les qüestions tractades en la reunió, la 254 de la CET, cal destacar les aportacions al treball del Sínode, la valoració de la comissió d'investigació del Parlament sobre els abusos a menors, els objectius i desafiaments de la Pastoral de Migrants o l'in-

forme arran de la visita als seminaris espanyols per part de la Santa Seu.

Per la seva part, el Consell Presbiteral de la diòcesi es va reunir el dijous 8 de febrer a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, on va abordar aspectes com el qüestionari de treball del document de síntesi de la primera fase del Sínode, o les línies generals de l'Assemblea Diocesana d'aquest 2024.

CERCA DE VOSOTROS

La Cuaresma, camino de reflexión

Queridos diocesanos:

La reflexión que os daba a conocer el pasado 11 de febrero combinaba el inicio del tiempo de la Cuaresma con la jornada de los enfermos. El motivo era claro: coincidía el inicio de la Cuaresma con el Miércoles de Ceniza (14 de febrero) y la festividad de la Virgen de Lourdes del mismo domingo, 11, con la referencia a los enfermos que tanta devoción profesan a esta advocación.

Vuelvo hoy sobre el mismo tema a mitad del camino de la preparación personal y comunitaria de la Pascua del Señor. Han pasado ya veinte días de este tiempo cuaresmal y los cristianos valoramos en mayor medida la vivencia personal de este tiempo tan significativo que las algaradas exteriores de los llamados carnavales que introducían la vida austera de la Cuaresma.

Vuelvo a este tema por otro motivo: informar y comentar el mensaje del Papa para la Cuaresma de este año que se hizo público el pasado día 1 de febrero cuando ya estaba en imprenta mi comentario anterior. Me parece oportuno que todos nosotros conozcamos el sentir del Santo Padre que orienta y acompaña a la comunidad universal en los diversos momentos del año. Es importante que nos consideremos parte de la Iglesia a la que se dirige la palabra del papa Francisco y que llega al corazón de todos los creyentes en las diversas partes del mundo. Para quienes no lo hayáis leído, os ofrezco unas breves referencias y la invitación a su lectura.

«**A través del desierto Dios nos guía a la libertad**» es el título del mensaje del año 2024. Empieza con la cita del libro del Éxodo: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te hice salir de Egipto, de un lugar de esclavitud». Le recuerda las palabras liberadoras que regala al pueblo en su camino por el desierto a pesar de sus rebeldías y murmuraciones. Son los Mandamientos del Sinaí que marcarán la trayectoria de un grupo humano que acepta la guía de Dios y procura la cohesión humana. Más adelante hace una referencia al profeta Oseas que habla de la realidad del desierto como tiempo de gracia. Dios educa a su pueblo desde el desierto/austeridad para que abandone sus esclavitudes.

El éxodo de la esclavitud a la libertad no es un camino abstracto. Aconseja buscar los aspectos concretos de la vida ordinaria siendo el primer paso ver la realidad para reconocer lo que oprime a los hermanos. Salta de la época bíblica a la nuestra para que nos sintamos interpelados por la gran cantidad de dificultades que vive nuestro mundo. Cita, por ejemplo, su viaje a Lampedusa para señalar la globalización de la indiferencia ante el dolor humano. Otros muchos datos de la actualidad nos conmueven y piden un corazón que sepa combinar los altos niveles de desarrollo científico y cultural y la oscuridad de las desigualdades y conflictos.

Aunque el pueblo de Israel no le pide la liberación, Dios toma la iniciativa para caminar delante y que nadie pisotee la dignidad del otro ni se nieguen los vínculos auténticos de fraternidad. Él no se cansa de nosotros y nos pide la conversión y la libertad total. Esto implica lucha, trabajo intenso tanto personal como comunitario y evitar las tentaciones múltiples, los ídolos, que se interponen en nuestro recorrido y nos desvían del objetivo final que es el sueño de Dios, la tierra prometida hacia la que marchamos cuando salimos de la esclavitud.

Termina con una referencia a la forma sinodal de la Iglesia que en estos últimos años estamos redescubriendo y cultivando. Es tiempo de decisiones comunitarias en las que todos los cristianos se sientan responsables hacia el interior de la comunidad eclesial y al servicio de toda la sociedad. Es muy fácil encontrar el texto íntegro. Lo tenéis en la web del obispado, de la Conferencia o de la Santa Sede. También en muchas revistas religiosas que llegan a vuestro poder.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Mn. Paco Ribas, president del Capítol de la Catedral

Mn. Paco Ribas Fragero, de 57 anys, va ser elegit el passat 14 de setembre nou president del Capítol de la Catedral, en substitució de Mn. Gerard Solé, i el bisbe Salvador va signar el seu nomenament el 7 de gener. Ribas, que fins ara era fabriquer (l'encarregat de la conservació i manteniment del patrimoni i de l'edifici de la catedral), també era l'arxiver i el secretari. Entre els reptes que afronta en els propers cinc anys, hi ha el d'aconseguir que la Catedral de Lleida sigui inclosa en les visites turístiques que fa la Regidoria de Cultura de la Paeria, o el de posar en marxa una pàgina web de la catedral, on es puguin consultar els actes, festes, horaris de celebracions litúrgiques o altres activitats que tinguin lloc al temple principal de la ciutat de Lleida. Mn. Paco Ribas continuarà sent el consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes, sent el rector de la parròquia de Sant Martí, i treballant amb les monges de La Milagrosa, al col·legi Lestonnac i donant assistència espiritual a l'hospital Arnau de Vilanova.

ribas, que fins ara era fabriquer (l'encarregat de la conservació i manteniment del patrimoni i de l'edifici de la catedral), també era l'arxiver i el secretari. Entre els reptes que afronta en els propers cinc anys, hi ha el d'aconseguir que la Catedral de Lleida sigui inclosa en les visites turístiques que fa la Regidoria de Cultura de la Paeria, o el de posar en marxa una pàgina web de la catedral, on es puguin consultar els actes, festes, horaris de celebracions litúrgiques o altres activitats que tinguin lloc al temple principal de la ciutat de Lleida. Mn. Paco Ribas continuarà sent el consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes, sent el rector de la parròquia de Sant Martí, i treballant amb les monges de La Milagrosa, al col·legi Lestonnac i donant assistència espiritual a l'hospital Arnau de Vilanova.

El Dimecres de Cendra obre la Quaresma

El Dimecres de Cendra va donar inici, el passat 14 de febrer, al període de la Quaresma, els quaranta dies abans de la Pasqua. A Lleida, el bisbe Salvador va presidir una Eucaristia a la Catedral on va imposar la cendra als feligresos. En la seva homilia,

va assenyalar que la cendra significa que som «finitos» i que «la vida a la terra té caducitat», però que «mirem cap al cel anunciant l'Evangeli». Prèviament, els portadors de la Creu de la parròquia de Sant Llorenç van protagonitzar el Via Crucis amb el bisbe i els fidels.

Vida Creixent celebra sant Joaquim i santa Anna

Una cinquantena de persones de Vida Creixent van celebrar, el passat divendres, 2 de febrer, la seva festa patronal dedicada a sant Joaquim i santa Anna. Entre altres activitats que van omplir la jornada, Mn. Xavier Navarro va pronunciar una conferència sobre «L'Església avui: la sinodalitat» i el bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia, com a centre de la celebració. La trobada va acabar amb un animat dinar de germanor, amb música i ball a càrrec del grup «Duet music lovers».

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

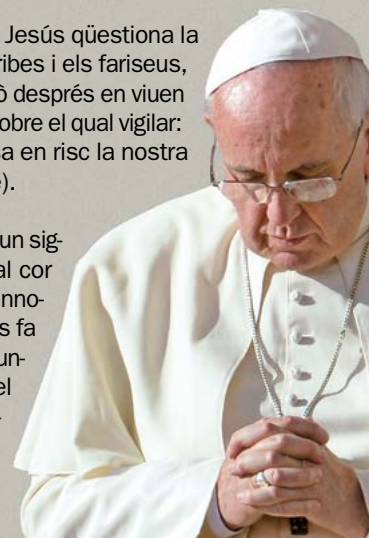

@Pontifex_es: «Demanim a Déu una mirada compassiva i un cor humil. No ens cansem de demanar-li-ho, perquè en el camí de la compassió i de la humilitat el Senyor ens dona la seva vida, que venç la mort» (4 de novembre).

@Pontifex_es: «Continuo pensant en la greu situació a Palestina i a Israel, on moltíssimes persones han perdut la vida. Us demano que us detingueu, en nom de Déu: cesseu el foc! Espero que se segueixin totes les vies per a evitar absolutament una prolongació del conflicte» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «A l'Evangeli, Jesús qüestiona la duplictat de la vida dels escribes i els fariseus, que prediquen una cosa, però després en viuen una altra. Aquest és el perill sobre el qual vigilar: la duplictat del cor, que posa en risc la nostra credibilitat» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «Els nens són un signe que arriba directament al cor dels adults, són la veu de la innocència que ens interroga i ens fa pensar; que ens obliga a preguntar-nos: què estem fent amb el nostre món, el nostre planeta, la nostra societat? Quin futur els estem preparant?» (6 de novembre).

«Aprendre a estimar» amb Mar Galceran a l'IREL

La pedagoga Mar Galceran va assegurar que l'ésser humà necessita l'amor per sobreviure, considerant les cures com la primera de les mostres d'amor que experimentem en la vida. Des de

l'amor matern en el moment de néixer, passant pel sentiment de compassió i misericòrdia davant de qualsevol vida amenaçada. «Estimar no és només un sentiment, és una acció», ho va dir en el transcurs de la xerrada titulada «Aprendre a estimar», i que és una més de les que integren el cicle que l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) dedica aquest curs al terme «aprendre». Aquesta conferència va ser la primera que se celebrava enguany a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. La propera serà el dia 14 de març i, sota el títol «Aprendre a pensar», anirà a càrrec del professor de filosofia Joan Ordi.

Sopar de la Fam de Mans Unides

Mans Unides Lleida, amb la col·laboració del Bisbat de Lleida, va celebrar el dissabte 10 de febrer l'inici de la campanya anual de l'entitat contra la fam amb el lema «L'efecte de l'ésser humà: L'única espècie capaç de canviar el planeta». Una trentena de persones van assistir a les set de la tarda a una Eucaristia a l'església del Carme, presidida pel seu rector, Mn. Xavier Navarro. Posteriorment, Mans Unides va organitzar el tradicional Sopar de la Fam al mateix local de la parròquia i una rifa solidària de quadres de pintors lleidatans, on també va ser el bisbe Salvador Giménez, que va destacar que «Mans Unides sap fer-nos solidaritzar amb

els que pateixen a través de col·lectes, donatius i sopars en els quals no mengem pràcticament res, i que ens ajuden a conèixer què significa la fam en el món d'avui».

Rosari de torxes per la Mare de Déu de Lourdes

L'Hospitalitat de Lourdes de Lleida va celebrar l'11 de febrer, com ve sent tradició cada any amb motiu de la celebració de la Mare de Déu de

Lourdes, el rosari de torxes a l'interior de la Catedral de Lleida.

A la celebració, en què van participar nombrosos fidels que van anar caminat darrere de la imatge de la Verge que es va aparèixer a la cova de Massabielle el 1858, els fidels portaven espelmes enceses mentre es resava el rosari.

En acabar la processó, es va celebrar la santa missa, presidida pel bisbe Salvador, i van intervenir el delegat de la Pastoral de Salut del bisbat, el Dr. Jacint Cabau, i el president de l'Hospitalitat de Lourdes, Ramon Reig.

REFLEXIONS

Anem a la processó

A Terra Santa, la processó s'anomena a la que es fa el Diumenge de Rams a Jerusalem.

«Anem a la processó» és la consigna que es passen els diversos grups cristians per convidar-se i encoratjar-se a assistir-hi: *boys scouts*, grups parroquials, religiosos/es, pelegrins que aquells dies visiten Terra Santa. I no solament de Jerusalem, també hi arriben cristians de les poblacions de l'entorn: Betlehem, Beit Sahur, Betània, Jericó, Ain Karem, Taibé, Ramala... Fins de Natzaret alguns anys puguen a participar-hi.

A l'hora convinguda, la tarda del diumenge, es concentren a Betfagé, a la falda oriental de la Muntanya de les Oliveres. Allí comença la festa.

Obren pas els *boys scouts* amb les trompetes i tambors. Presideix el patriarca amb els seus acompanyants. I segueixen els fidels. No marxen en files ben arrencades, no. Ben al contrari, cada grup forma una pinya portant els seus estendards i pendons, tocant instruments, cantant i alguns grups —especialment els arribats de l'Àfrica— ballant les seves danses abillats amb vestits típics. És tot un espectacle veure-ho. Però sobretot, anar-hi, estar integrat en un grup, és una experiència vibrant.

El recorregut és d'uns dos quilòmetres. El camí puja per la Muntanya de les Oliveres, voreja la Basílica de l'Ascensió i passa a tocar de la Basílica del Pare Nostre per baixar fins a l'Hort de Getsemaní. Travessa el Torrent Cedró i entra a la ciutat per la Porta de Sant Esteve o de les Ovelles. Una multitud de curiosos, jueus i àrabs, s'amunteguen a les vores per gaudir de l'espectacle.

Ja entrats a Jerusalem, la processó acaba al pati dels religiosos Pares Blancs, on hi ha l'església de Santa Anna i la Piscina Probàtica. Allí el patriarca beneeix els assistents. Aquesta benedicció la repeteix cada grup a mesura que van arribant.

Acabada la festa, els carrers de la ciutat vella de Jerusalem —ciutat de pau— van plens de fidels entusiastes que han aclamat Jesús, el veritable rei de la pau.

Després, a poc a poc, van retornant tots cap a casa seva amb rostres i cors veritablement radiants.

Ben mirat, hom pensa que l'entusiasme dels fidels d'avui deu ser ben comparable al dels apòstols i de la multitud en aquell primer Diumenge de Rams de la història.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2R 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.: sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Feliu de Llobregat: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Santes Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Joan de Déu

(1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremón (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les Oblates benedictines. Sant Feliu de Llobregat: sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21]. Es poden llegir les lectures del cicle A: 1S 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38). Sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

Diumenge III de Quaresma (B)

COMENTARI

«Proclamem un Messies crucificat escàndol per al homes, saviesa de Déu»

Poc a poc ens anem acostant a la Pasqua. Ens ho recorda ja l'evangeli d'avui. Jesús veu molt enrenou al voltant del temple amb tot el negoci que s'hi movia que no ajudava precisament a recordar el sentit del santuari: lloc de pregària, lloc de trobada amb Déu: *No convertiu en mercat la casa del meu Pare!* diu Jesús i per això *bolca les taules i escampa les monedes traient fora vedells, coloms i moltons*. Tot això ja no serveix per al nou temple que edificarà Jesús que és ell mateix. Per això diu: *Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies*. L'evangelista ens recorda: *Ell es referia al santuari del seu cos*. Destruïran el cos de Jesús, el mataran, però en tres dies ressuscitarà un cos nou, una realitat nova, el lloc on caldrà trobar Déu: Jesús mateix, no un temple material. Per això diu l'evangeli: *Quan Jesús ressuscità d'entre els morts els deixebles recordaren que ell deia això*. No sempre és fàcil creure en Jesús fins a les últimes conseqüències. Per això diu també que *molts cregueren en el seu nom, però Jesús no hi confiava perquè els coneixia tots*. Sabia molt bé que a l'hora de la crucifixió molts es farien enrere: potser no costa molt creure en el Crist ressuscitat però sí en el Crist que va a la passió, en el Crist crucificat. Però precisament sant Pau recorda que el *Crucificat és un escàndol per als jueus i per als grecs un absurd, però aquells que Déu ha cridat tant jueus com grecs veuen en ell el poder i la saviesa de Déu*. Aquesta és la visió de la fe. Humanament Crist crucificat és un derrotat, un vençut però morint salvarà el món: *En la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes*. El crucificat és Déu mateix fet home per nosaltres. Per això creient en Crist complint el manament de l'èxode: *Jo soc el Senyor el teu Déu, que t'ha alliberat d'Egipte, lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi*. Només el Crist crucificat i ressuscitat és el veritable Déu salvador de totes les nostres esclavituts. No n'hi ha d'altre. Només Ell és el poder de Déu.

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robaràs. No daràs fals testimoni contra tu pròjimo. No codiciaràs los bienes de tu pròjimo. No codiciaràs la mujer de tu pròjimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu pròjimo.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Esclat i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.